

Bygdeå, sn, Vb. mell. doms. tg, Vb. I.

i bygga

[1320-t.] MÄU, s. 35, nr 14 A. Ur Hälsingelagens konungabalk. Orig.-hskr. i UUB (B 49, blad 18).

Översättn. (enl. Holmbäck-Wessén: Svenska landskapslagar 3, 1940, s. 291):

i --- och Bygdeå

ib.

S P L 1994